

Motion till riksdagen 2010/11:So292

av **Helene Petersson i Stockaryd (S)**

Kommunens ansvar för personer i behov av stöd och assistans

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att om ansvaret för personer i behov av stöd och assistans genom avtal överlämnats till en privat anordnare så bör också ansvaret för insatserna fullt ut och hela deras kostnader falla på den som kommunen eller landstinget slutit avtal med.

Motivering

Lagen om särskild service för funktionshindrade och lagen om assistansersättning som riksdagen beslöt om i maj 1993 med ikraftträdande 1994 har för många personer med funktionsnedsättning inneburit ökad valfrihet, större inflytande över sin vardag och bättre livskvalitet. Under det gångna riksdagsåret skärptes kraven ytterligare för att öka tryggheten och kvaliteten för den som har behov av stöd.

Riksdag och regering betonar att ansökningar om tillstånd för enskild verksamhet med personlig assistans måste prövas noga så att förtroendet för den personliga assistansen upprätthålls men att det också är viktigt att prövningen inte får innebära att tillståndsgivningen tar så lång tid att den assistansberättigades möjligheter att välja en viss anordnare begränsas av det skälet.

Men det finns också skäl att uppmärksamma kostnadsutvecklingen för bl.a. den personliga assistansen så att inte dess långsiktiga hållbarhet hotas.

Enligt 17 § i lagen som träder i kraft den 1 januari 2011 får ett landsting eller en kommun med bibehållet ansvar sluta avtal med någon annan om att tillhandahålla insatser enligt denna lag. Om ett landsting och en kommun har träffat en överenskommelse enligt andra stycket, får överlåtaren lämna sådant ekonomiskt bidrag till mottagaren som motiveras av överenskommelsen.

Fel! Okänt namn på

När ett avtal tecknats får de privata anordnarna all ersättning från Försäkringskassan men kan trots detta gå till kommunen och kräva ersättning för sjukvikarier. Kommunen är huvudansvarig och skall enligt lagen se till att insatsen fungerar. Det innebär att kommunerna först betalar 87 timmar i månaden till Försäkringskassan och ska sedan dessutom stå för sjuklön och i vissa fall även se till att vikarier finns. Detta innebär i de flesta fall ökade kostnader för kommunerna om privata anordnare används, vilket i de allra flesta fall är ett beslut utifrån önskemål från den som har behov av stöd. Det innebär också i många fall ett merarbete för kommunen eftersom de överlåter insatsen genom avtal men hela tiden måste ligga i back up.

Detta gör att den långsiktiga hållbarheten i systemet kan hotas och att kostnaderna för kommunerna ökar på ett sådant sätt att lagen ifrågasätts.

Har ansvaret genom avtal överlämnats till en privat anordnare så bör också ansvaret för insatserna fullt ut och hela deras kostnader falla på den som kommunen eller landstinget slutit avtal med.

Stockholm den 19 oktober 2010

Helene Petersson i Stockaryd (S)